

Sygn. akt VIII C 300/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 grudnia 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Anna Bielecka-Gąszcz

Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Zuchora

po rozpoznaniu w dniu 24 listopada 2017 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki (...) w W.

przeciwko R. A.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.786,50 zł (jeden tysiąc siedemset osiemdziesiąt sześć złotych i pięćdziesiąt groszy) wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym, począwszy od dnia 1 stycznia 2016 roku nie wyższymi od dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w stosunku rocznym, od kwoty 1.500 zł (jeden tysiąc pięćset złotych) od dnia 30 stycznia 2014 roku do dnia 8 grudnia 2017 roku;

2. zasądzoną w punkcie 1 (pierwszym) kwotę 1.786,50 zł (jeden tysiąc siedemset osiemdziesiąt sześć złotych i pięćdziesiąt groszy) rozkłada na 9 miesięcznych rat, w tym:

a) 8 (osiem) rat po 200 zł (dwieście złotych) każda,

b) 9-ta (dziewiąta) rata w wysokości 186,50 zł (sto osiemdziesiąt sześć złotych i pięćdziesiąt groszy),

płatnych z góry do ostatniego dnia każdego miesiąca, wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym, począwszy od dnia 1 stycznia 2016 roku nie wyższymi od dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w stosunku rocznym – w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, ustalając termin płatności pierwszej raty do ostatniego dnia pierwszego miesiąca po uprawomocnieniu się niniejszego orzeczenia;

3. nie obciąża pozwanej obowiązkiem zwrotu kosztów procesu należnych stronie powodowej.

Sygn. akt VIII C 300/17

UZASADNIENIE

W dniu 15 grudnia 2016 roku powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka (...) w W. wytoczył przeciwko pozwanej R. A. powództwo o zasądzenie kwoty 1.786,50 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości wskazanej w pozwie od kwoty 1.500 zł od dnia 30 stycznia 2014 roku do dnia zapłaty oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód podniósł, że pozwaną łączyła z pierwotnym wierzycielem (...) Sp. z o.o. (dawniej (...) Sp. z o.o.) umowa pożyczki nr (...), na mocy której pozwana otrzymała w dniu 23 grudnia 2013 roku kwotę 1.500 zł, zobowiązując się do jej zwrotu wraz z prowizją w kwocie 286,50 zł w terminie 30 dni. Pożyczkobiorca nie wywiązał się z przyjętego na siebie zobowiązania, zaś na mocy umowy cesji powód przejął prawa do wierzytelności wobec pozwanej z tytułu umowy pożyczki. **(pozew k. 5-6)**

W dniu 9 stycznia 2017 roku referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Widzewa w Łodzi wydał w przedmiotowej sprawie przeciwko pozwanej nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, który pozwana zaskarżyła sprzeciwem w całości.

W sprzeciwie pozwana wniosła o umorzenie odsetek i rozłożenie należności w kwocie 1.786,50 zł na raty po 200 zł miesięcznie, a także o nieobciążanie kosztami procesu. Pozwana przyznała, że zawarła sporną umowę pożyczki i powołała się na to, że z uwagi na trudną sytuację materialną rodziny nie jest w stanie spłacić długu jednorazowo.

W odpowiedzi na sprzeciw, nie kwestionując trudnej sytuacji finansowej pozwanej, powód wyraził zgodę na rozłożenie zadłużenia na raty po 200 zł miesięcznie i podtrzymał wniosek o zasądzenie od pozwanej zwrotu kosztów procesu. **(nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym k. 27, sprzeciw k. 30-31, odpowiedź na sprzeciw k. 39).**

Na rozprawie w dniu 24 listopada 2017 roku powód i pozwana nie stawili się, zostali prawidłowo zawiadomieni o terminie rozprawy. **(protokół rozprawy k. 47, potwierdzenie odbioru k. 45, k. 46).**

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwaną R. A. łączyła z pierwotnym wierzycielem (...) Sp. z o.o. (dawniej (...) Sp. z o.o.) umowa pożyczki nr (...), na mocy której pozwana otrzymała w dniu 23 grudnia 2013 roku kwotę 1.500 zł, zobowiązując się do jej zwrotu wraz z prowizją w kwocie 286,50 zł w terminie 30 dni, na warunkach określonych w umowie.

Pożyczkobiorca nie wywiązał się z przyjętego na siebie zobowiązania, zaś na mocy umowy cesji powód przejął prawa do wierzytelności wobec pozwanej z tytułu umowy pożyczki. **(okoliczności bezsporne i przyznane przez pozwaną, kserokopia umowy pożyczek okresowych (...) k. 9-14v, kserokopia wyciągu z rachunku bankowego k. 15, k. 16, oświadczenie k. 18)**

Na dzień zamknięcia rozprawy zaległość pozwanej wobec powoda z tytułu powyższej umowy pożyczki wynosiła 1.786,50 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym, począwszy od dnia 1 stycznia 2016 roku nie wyższymi od dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w stosunku rocznym, od kwoty 1.500 zł od dnia 30 stycznia 2014 roku do dnia zapłaty.

Pozwana R. A. znajduje się w trudnej sytuacji życiowej i finansowej, stąd wniosła o rozłożenie zadłużenia na raty po 200 zł miesięcznie, na co powód wyraził zgodę. **(okoliczności bezsporne i przyznane przez pozwaną, wniosek o rozłożenie na raty k. 30-31, pismo procesowe powoda k. 39-39v).**

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił jako niesporny.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo było zasadne i zasługiwało na uwzględnienie w całości, pozwana przyznała bowiem wszystkie okoliczności faktyczne mające znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Pozwana podniosła jedynie, że znajduje się w trudnej sytuacji życiowej i finansowej, stąd wniosła o rozłożenie zadłużenia na raty po 200 zł miesięcznie, na co powód wyraził zgodę. W odniesieniu do wniosku pozwanej o umorzenie odsetek, dodać wypada, że z wnioskiem takim pozwana może się zwrócić jedynie do powoda, gdyż decyzję o zwolnieniu dłużnika z części długu może podjąć jedynie wierzyciel.

Zgodnie z przepisem art. 320 k.p.c., w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Przepis ten daje sądowi możliwość orzekania o sposobie spełnienia świadczenia w sposób bardziej dogodny dla zobowiązanego, aniżeli wynikałoby to z regulacji prawa materialnego. Uprawnienie do rozłożenia zasądzzonego świadczenia na raty przysługuje Sądowi w szczególnie uzasadnionych wypadkach, a więc w sytuacjach, w których ze względu na stan majątkowy, rodzinny czy zdrowotny spełnienie zasądzzonego świadczenia byłoby dla pozwanego niemożliwe do wykonania lub w każdym razie bardzo utrudnione i narażałoby go na niepowetowane szkody. Trudności w spełnieniu świadczenia mogą być obiektywne bądź subiektywne - spowodowane działaniem samego dłużnika.

Należy podkreślić, że rozłożenie na raty należności nie eliminuje konieczności uwzględnienia żądania powoda zasądzenia na jego rzecz odsetek za okres do dnia wydania wyroku zasądzającego świadczenie, powoduje natomiast, że nie przysługują mu odsetki od świadczeń ratalnych za okres pomiędzy wydaniem wyroku a datą płatności poszczególnych rat (por. uchwała składu 7 Sędziów Sądu Najwyższego z 22 września 1970 roku, III PZP 11/70, OSNCP 1971/4/61, a także L. Stecki: Glosa do uchwały z 22 września 1970 roku, III PZP 11/70, OSPiKA 1971/11/202; por. też W. Siedlecki, w: Kodeks postępowania cywilnego, Komentarz, t. I, Warszawa 1975, s. 504).

Zdaniem Sądu, w przedmiotowej sprawie istniały podstawy do rozłożenia na raty zasądzzonego świadczenia, zwłaszcza, że wniosek pozwanej o rozłożenie długu na raty po 200 zł miesięcznie został zaakceptowany przez powoda, także w zakresie wysokości rat. Rozkładając zasądzone świadczenie na raty, Sąd określił dokładnie wysokość tychże rat i termin ich zapłaty. Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.786,50 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym, począwszy od dnia 1 stycznia 2016 roku nie wyższymi od dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w stosunku rocznym, od kwoty 1.500 zł od dnia 30 stycznia 2014 roku do dnia 8 grudnia 2017 roku. Zasądzoną kwotę 1.786,50 zł Sąd rozłożył na 9 miesięcznych rat, w tym: osiem rat po 200 zł każda, a ostatnia dziewiąta rata w wysokości 186,50 zł, płatnych z góry do ostatniego dnia każdego miesiąca, wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym, począwszy od dnia 1 stycznia 2016 roku nie wyższymi od dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w stosunku rocznym – w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, ustalając termin płatności pierwszej raty do ostatniego dnia pierwszego miesiąca po uprawomocnieniu się niniejszego orzeczenia.

W punkcie 3 wyroku Sąd orzekł o nieobciążaniu pozwanej kosztami procesu, zgodnie z zasadą słuszności, na podstawie art. 102 k.p.c., mając na uwadze trudną sytuację życiową i finansową pozwanej, która, zdaniem Sądu, oceniana przez pryzmat zasad współżycia społecznego, uzasadnia odstępstwo od podstawowych zasad decydujących o rozstrzygnięciu w przedmiocie kosztów procesu.

Z tych względów, orzeczono jak w sentencji.